

di de aldrig har mødt en varm hånd og derfor kun forstår de kolde og de voldsomme ytringer. Det er nemlig i de stærke og forpligtende fællesskaber, at vi finder svaret. Det gælder ikke mindst, når mennesker drives på flugt af alle de kendte grunde.

Det blev nævnt i tirsdags, at Danmark må forstærke sin hjælp til flygtningene i Afghanistan og forstærke den i nærområdet. Det er en rigtig præcisering af det, der er et centralt fundament i dansk udviklingspolitik, nemlig at vi altid stiller op, når humanitære katastrofer hærger lande og driver mennesker på flugt.

Vi kan stille op hver eneste gang og med en forholdsvis stor hjælp, fordi vi i Danmark giver en høj ulandsbistand, ja, den højeste ulandsbistand af alle i forhold til værdien af vores nationalproduktion, for det er over vores ulandsmidler, at vi også kan sætte ind i situationer som nu, hvor der skal reddes menneskeliv.

At forvente, at vi kan have dette høje ambitionsniveau, også med hensyn til indsatser i nærområdet og nødhjælp, og at sige det på den ene side og så på den anden side overveje at skære ned går ikke. Vi skal ikke overveje at skære ned. Vi skal gå forrest. Vi skal vise, at vi har en ulandsbistand, som virker, når nødhjælp og humanitære indsatser skal leveres.

Men den kortsigtede nødhjælp er ikke nok. Vi skal understøtte udviklingen i verdens fattige lande og bidrage til også på den måde at bekæmpe grobunden for terrorisme og fanatisme. Det er en nødvendig del af det forpligtende internationale fællesskab.

Men der er mere end ulandsbistand på den dagsorden. Der er markeder, der skal være åbne i den rige del af verden, og både i Europa og FN er udgangspunktet bedre, end det har været længe, fordi erkendelsen af det forpligtende fællesskab breder sig i disse måneder.

Derfor må vi også nu rykke hårdere og hurtigere i forhold til den globale dagsorden, som også blev sat, da statsministeren i foråret tog initiativet om Global Deal og tog den op på EU's rådsmøde i Göteborg. Vi må også bruge det kommende danske formandskab til at sikre den en central placering i Europa med den forventning, at den så også bliver en central del af den globale diskussion. Mulighederne er bedre nu, om end baggrunden er tragisk. Efterårets store opgave er derfor både national og international.

Jeg skal sige nogle få ord om dansk økonomi. Af hensyn til tiden bliver de så få, at jeg henviser til, at jeg er enig med statsministeren i, at der

skal udvises forsigtighed. Danskerne ved, at vi har en solid økonomi, men forsigtigheden er det signal, vi nu skal sende. Vi har med vores sunde økonomi muligheder for at tage de stød, der kommer lige i øjeblikket, men ikke desto mindre er det så afgørende, at vi understreger, at vi er ekstra forsigtige, fordi der er uro omkring os.

Der har været krav til os her i Folketinget om at samarbejde gennem kompromiser og gennem at prioritere. Det tror jeg vi alle har en bevidsthed om er nødvendigt i dette efterår. Tiden er til dialog. Tiden er til, at vi værner om trygheden, og at vi dermed også værner om vores frihed. Tiden er til, at vi samles om målene for det internationale fællesskab og vores eget fælles velværdssamfund. Vi har brug for at samles, ikke for at splittes.

Jeg håber, at vi får en positiv og saglig debat. Jeg skal afslutningsvis på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der i de seneste årtier er blevet begået mange forfærdende terroristiske og statsterroristiske overgreb på uskyldige civile, og at der en forpligtelse for civiliserede stater til at retsforfølge de ansvarlige.

Folketinget konstaterer, at skiftende danske regeringer ikke på alle punkter har implementeret internationale konventioner i dansk lovgivning.

Folketinget pålægger regeringen at forberede en revision af lovreglerne om dansk straffemyndighed, således at der sikres en udvidet adgang til at retsforfølge personer, der opholder sig i Danmark, for deltagelse i krigsforbrydelser, folkekrab, tortur og forbrydelser mod menneskeheden.

Folketinget bekræfter viljen til som led i den globale kampagne mod terrorisme at tilpasse dansk lovgivning til de krav, der er formuleret i FN's Sikkerhedsråds resolution 1373 af 28. september 2001.

Folketinget understreger behovet for, at der udvises ansvarlighed ved at gå imod enhver tendens til at stemple etniske minoriteter, folkeslag og religioner som ansvarlige for terrorisme.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 1).